

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: S.
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Císařem,
sídlem Vyšehradská 415/9, Praha,
proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. MV-78054-7/SO-2024 ze dne 13. 6. 2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V této věci se soud zabýval tím, zda při faktické totožnosti volného pracovního místa, lze zamítnout žádost o zaměstnaneckou kartu jen proto, že došlo ke změně čísla tohoto pracovního místa. Byl přitom vázán rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs

170/2025-24 ze dne 16. 10. 2025, podle kterého jde o jiná pracovní místa a zamítnutí žádosti je po právu.

I. Řízení před správními orgány

2. Žalobce podal dne 24. 1. 2024 na zastupitelském úřadu České republiky v Dillí žádost o vydání zaměstnanecké karty podle § 42g odst. 2 zákona o pobytu cizinců na volné pracovní místo evidované v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty (dále také jen „centrální evidence“) k zaměstnavateli Mezado s. r. o. na pozici řidič nákladních automobilů, tahačů a speciálních vozidel s místem výkonu práce v Útušicích. Žádost žalobce se týkala místa evidovaného pod č. 22 570 380 787. Ministerstvo vnitra žádost dne 8. 4. 2024 zamítlo podle § 46 odst. 6 písm. b) ve spoj. s § 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Důvodem mu pro to byla skutečnost, že v průběhu správního řízení (konkrétně dne 7. 2. 2024) došlo k vyřazení volného pracovního místa evidovaného pod č. 22 570 380 787 z centrální evidence. Pracovní místo bylo vyřazeno z toho důvodu, že společnosti Mezado s. r. o. byla uložena pokuta za spáchání přestupků na úseku zaměstnanosti.
3. Následné odvolání žalobce žalovaná zamítla a rozhodnutí ministerstva potvrdila. Ztotožnila se s ministerstvem, že v době jeho rozhodování nebylo volné pracovní místa, o jehož obsazení žalobce usiloval, zařazeno do centrální evidence. Žalobce v odvolání tvrdil, že volné pracovní místo v centrální evidenci existuje. K odvolání přiložil výpis z příslušné evidence Úřadu práce ČR, z něhož plyne, že zaměstnavatel ode dne 16. 5. 2024 opětovně nabízel volné pracovní místo na pozici řidič nákladních automobilů, tahačů a speciálních vozidel s místem výkonu práce v Útušicích, tentokrát pod č. 29 326 440 778. K tomu ale žalovaná s ohledem na zásadu koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu nepřihlédla. Žalobce měl podle žalované v řízení před ministerstvem požádat o povolení změny obsahu žádosti na nové volné pracovní místo a nové volné pracovní místo doložit ministerstvu; v odvolacím řízení nelze podle § 41 odst. 8 správního řádu požádat o povolení změny obsahu žádosti. Ministerstvo ani nemělo žalobce vyzývat k odstranění vad žádosti, jak se domníval žalobce, neboť se nejednalo o vadu, k jejímuž odstranění by měl být vyzván postupem podle § 45 odst. 2 správního řádu.

II. Řízení před soudem

4. Proti rozhodnutí žalované brojil žalobce žalobu. Namítl, že volné pracovní místo na danou pozici v době rozhodování (minimálně žalované) existovalo. Nebylo nadto zřejmé, ke kterému dni žalovaná ověřovala skutečnost, že pracovní místo bylo z centrální evidence vyřazeno. Mimo to byl žalobce stále toho názoru, že měl být vyzván k odstranění vad žádosti, neboť se v tu chvíli jednalo o nedostatek žádosti. Žalovaná měla zohlednit všechny okolnosti případu. Žalobce nebyl ve správním řízení pasivní, naopak se správním orgánem spolupracoval, sám doložil důkazy o odpadnutí důvodů pro zamítnutí žádosti. Žalobce rovněž zdůraznil, že skutečnost, že volné pracovní místo bylo nejdříve z centrální evidence vyřazeno, nebyla zapříčiněna jeho jednáním. Obě rozhodnutí správních orgánů považoval za nepřiměřená ve vztahu k zásahu do jeho soukromého a rodinného života. Žalobce přišel o ztrátu obživy. To však správní orgány nezohlednily. Dále žalobce uvedl, že pokud rozhodnutí správního orgánu nepřiměřeně zasahuje do rodinného či soukromého života účastníka, je možné zásadu koncentrace řízení prolomit. Podání nové žádosti považoval za nelogické, nepřiměřené, nehospodárné a zcela formalistické.

5. Žalovaná považovala žalobu za nedůvodnou. Nebyla pravda, že pracovní místo v době jejího rozhodování existovalo a důvod pro zamítnutí žádosti odpadl, neboť toto místo bylo dne 7. 2. 2024 z centrální evidence vyřazeno. V průběhu odvolacího řízení doložil žalobce nové pracovní místo vedené pod jiným číslem. Zaměstnanecká karta je však vázána na konkrétní pracovní pozici definovanou mj. jedinečným identifikačním číslem. Pro účely řízení o žádosti se tedy jednalo o jiné pracovní místo. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu nelze po podání žádosti o zaměstnaneckou kartu libovolně měnit zaměstnavatele a pracovní pozici. Napadeným rozhodnutí nepřicházel žalobce o zdroj obživy, neboť na území České republiky neměl žádné pobytové oprávnění, nebyl zde tedy zaměstnán. Zbývající námitky žalobce týkající se nepřiměřenosti dopadů rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života považovala za velmi obecné.
6. Soud původně rozhodnutí žalované zrušil rozsudkem č. j. 35 A 24/2024-25 s tím, že při faktické totožnosti volných pracovních míst nelze konstatovat jejich právní odlišnost. Toto rozhodnutí zrušil Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 4 Azs 170/2025-24, ve kterém dospěl k závěru opačnému.

III. Posouzení věci

7. Žaloba není důvodná.
8. Soud je kasačně vázán rozsudkem č. j. 4 Azs 170/2025-24. Tento rozsudek v kombinaci s rozsudkem č. j. 5 Azs 186/2024-32 ze dne 29. 8. 2025 plně řeší otázky rozhodné pro posouzení věci. Soud proto na jejich odůvodnění odkazuje a pouze stručně konstatuje základní rozhodovací úvahy:
9. Pokud je pracovní místo vyřazeno z centrální evidence volných pracovních míst, protože potenciálnímu zaměstnavateli byla v období posledních 4 měsíců pravomocně uložena pokuta za umožnění výkonu nelegální práce, je případné nové volné pracovní místo na tutéž pozici pracovním místem *zcela novým*. Bylo tam zařazeno na základě nového oznámení zaměstnavatele krajské pobočce Úřadu práce a po případném novém provedení testu trhem práce (§ 37a odst. 4 zákona o zaměstnanosti). Na toto nové místo se původní žádost o vydání zaměstnanecké karty nevztahuje, ledaže je případně povolena změna obsahu původní žádosti dle § 41 odst. 8 správního řádu
10. Referenční číslo, pod kterým je volné pracovní místo zařazeno v evidenci volných pracovních míst, totiž odpovídá právě okamžiku jeho zaevidování do evidenci volných pracovních míst – tedy jedná se o to volné pracovní místo, které je v daném čase zařazeno do evidenci volných pracovních míst. Pod tímto jedinečným číslem je tudíž pracovní místo vedeno v evidenci volných pracovních míst, přičemž tato evidence obsahuje právě údaje uvedené v § 37 zákona o zaměstnanosti. Jedno pracovní místo ovšem často zahrnuje i více volných pracovních pozic. Oznámí-li týž zaměstnavatel později krajské pobočce Úřadu práce ČR další volné místo se shodným druhem práce a místem jejího výkonu, neboť bude např. potřebovat další zaměstnance nad rámec uvedeného počtu pozic, musí toto místo v případě, že ho lze s ohledem na dostatek volných pracovních sil obsadit jinak, nejprve projít novým testem trhu práce dle § 37a odst. 4 zákona o zaměstnanosti a teprve následně může být se souhlasem zaměstnavatele vloženo do evidenci volných pracovních míst, a to již samozřejmě pod jiným referenčním číslem. Podle aktuálního znění § 37a odst. 4 věty druhé a třetí zákona o zaměstnanosti účinného od 1. 7. 2024 totiž platí, že v případě, že lze volné pracovní místo s ohledem na dostatek volných pracovních sil obsadit jinak, je podmínkou pro zařazení volného pracovního místa do centrální

evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli modré karty nebo do centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty skutečnost, že je toto volné pracovní místo krajskou pobočkou Úřadu práce nabízeno a zveřejněno alespoň po dobu 30 dnů od jeho oznámení krajské pobočce Úřadu práce podle odstavce 2 nebo 3. Krajská pobočka Úřadu práce může s ohledem na situaci na trhu práce zkrátit dobu podle věty druhé až na 10 dnů.

11. Cizinec pak žádost o vydání zaměstnanecké karty podle § 42 odst. 6 zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 42g odst. 1 a 12 téhož zákona podává na úředním tiskopisu, kde byla již v době podání nyní posuzované žádosti uvedena též kolonka pro číslo volného pracovního místa vedeného v evidenci volných pracovních míst [podle § 42h odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném od 1. 1. 2024, je cizinec k žádosti o vydání zaměstnanecké karty povinen předložit i doklad o číselném označení volného pracovního místa obsaditelného držiteli zaměstnanecké karty, na kterém hodlá být zaměstnáván; to neplatí, uvede-li jej do tiskopisu žádosti]. Cizinec tedy žádá o vydání zaměstnanecké karty na konkrétní volné pracovní místo, které je v evidenci volných pracovních míst evidováno právě pod jedinečným referenčním číslem, které cizinec již v rozhodné době k žádosti o zaměstnaneckou kartu dokládal. Je tedy zřejmé, že referenční číslo má při podávání žádosti o vydání zaměstnanecké karty svůj nezpochybnitelný význam, neboť je jím identifikováno právě konkrétní volné pracovní místo, jež je v daném okamžiku evidováno v evidenci volných pracovních míst.

Okolnosti případu žalobce

12. Žalobce požádal o vydání zaměstnanecké karty na volné pracovní místo u zaměstnavatele Mezado s. r. o. na pozici řidič nákladních automobilů, tahačů a speciálních vozidel s místem výkonu práce v Útušicích. Toto volné pracovní místo bylo v centrální evidenci pod č. 22 570 380 787.
13. Žalovaná v napadeném rozhodnutí správně konstatovala, že pro rozhodování ministerstva byl rozhodujícím skutkový a právní stav v době vydání jeho rozhodnutí. To ministerstvo vydalo dne 8. 4. 2024. Ke dni rozhodování ministerstva nebylo v centrální evidenci obsaženo volné pracovní místo u zaměstnavatele Mezado s. r. o. na pozici řidič nákladních automobilů, tahačů a speciálních vozidel s místem výkonu práce v Útušicích, neboť ke dni 7. 2. 2024 došlo k jeho vyřazení z centrální evidence. Ministerstvo tak muselo žádost žalobce zamítnout. Volné pracovní místo u zaměstnavatele Mezado s. r. o. na výše uvedenou pozici s místem výkonu práce v Útušicích totiž v době rozhodování ministerstva neexistovalo.
14. Ministerstvo proto správně žádost žalobce zamítlo.
15. Uvedený skutkový a právní závěr vztahující se k rozhodnutí ministerstva neplatí zcela pro napadené rozhodnutí komise; na posouzení to však nemá vliv:
16. Od dne 16. 5. 2024 bylo v centrální evidenci opětovně nabízeno volné pracovní místo u zaměstnavatele Mezado s. r. o. na pozici řidič nákladních automobilů, tahačů a speciálních vozidel s místem výkonu práce v Útušicích, a to pod č. 29 326 440 778. V této fázi řízení žalobce ovšem nepožádal o změnu obsahu žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve smyslu § 41 odst. 8 správního řádu.
17. Je tedy zřejmé, že ve světle kasačně závazných závěrů Nejvyššího správního soudu žalobce žádal o zaměstnaneckou kartu na již neexistující pracovní místo, svou žádost v průběhu

řízení nezměnil na místo existující. Je proto nadbytečné se zabývat tím, zda by na věc dopadala koncentrace podle § 82 odst. 4 správního řádu.

18. Zároveň však nebyl prostor vyzývat žalobce k odstranění vad žádosti podle § 45 odst. 2 správního řádu, neboť žádost jako taková nebyla vadná (měla zákonem předepsané náležitosti). Nemožnost vyhovět žádosti není její vadou. Nebyl ani důvod posuzovat přiměřenost dopadů napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, neboť zákon tuto povinnost pro případ žalobce typově nestanoví a žalobce žádný rodinný či soukromý život na území ČR netvrdil (§ 174a odst. 3 zákona o pobytu cizinců).
19. Na okraj věci krajský soud souhlasí se žalovanou, že výtky Nejvyššího správního soudu vůči *nedostatečnému respektu ministerstva a neodůvodněným průtahům v řízení o žádosti o vydání zaměstnanecké karty proti vůli zákonodárce*, nemají v nyní souzeném případě žádný význam. Kasační rozsudek č. j. 4 Azs 170/2025-24 je převzal z rozsudku č. j. 5 Azs 186/2024-32 jako obecné kárání. V nyní souzeném případě žalobce však nedošlo k žádným průtahům a nerespektování judikatury správních soudů (v podobě přerušování řízení o žádosti). Důvody kritiky z rozsudku č. j. 5 Azs 186/2024-32 tedy v případě žalobce vůbec nejsou dány, a proto je v tomto případě není ani jak reflektovat.

IV. Závěr

20. Ve věci samé žalovaná posoudila rozhodné právní otázky správně a její rozhodnutí netrpí ani vadami řízení. Soud proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
21. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první, § 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Kasační stížnost je nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu (srov. nález sp. zn. III. ÚS 926/19 ze dne 2. 7. 2019).

Plzeň 27. listopadu 2025

Mgr. Jan Šmakal v.r.
samosoudce